

Téma na březen

Trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován umřel, pohřben jest, sestoupil do pekel.

Byli jsme stvořeni, abychom milovali život, proto nikdo z nás nemiluje utrpení a dobrovolně nehledá bolest. Ježíš, Světlo ze Světla, plný Života, plný soucitu, demonstruje na mnoha trpících velikost Otcovy starostlivé lásky a uzdravuje, osvobozuje, snímá okovy každé tíhy. Stále má obrácenou tvář k Otci, aby se ujistil o tom, co ještě má lidem o této lásce sdělit. „Až za hrob je miluji, proto hrobem projdeš, aby uviděli a porozuměli. Pak snad uvěří.“ Jen s očima upřenýma do Otcovy tváře lze procházet utrpením a nezahořknout, nezlomit se. Ježíš prošlapává cestu nenávisti pekla, kdo jdou v jeho stopách, jsou chráněni mocí jeho Jména podobně jako jarní rostlina stěnamí skleníku před nočními mrazy přinášejícími smrt. Ježíšova smrt je vrcholem činnosti, skrze ni jsou prolomeny navždy brány podsvětích temnot, a co v sobě neslo život, vrací se k Otci jako svědectví pravdy o Jeho moci. Nastává veliké ticho, rozdělující svět na ty, kdo v něm slyší růst naděje a na ty, kdo navěky umlkají poražení nesmyslností konce.

Gen 2 Num 2 Dt 4 Rút 1 2 Sam 22 1 Kr 2
2 Kr 20 Job 17 a 19 Kaz 6 Ž 72 Ž 89 Iz 14
Iz 38 Iz 60 Jer 20 Jer 26 Ez 3 Jon 4
Zach 11 Mt 16 Mt 26 Lk 16 Mk 15 1 Kor 12
1 Pt 2 1 Pt 4 2 Tim 2 Zj 2 Mt 27 Řím 5 Gal 2

Uzávěrka TRIO: příspěvky doručte do čtvrtku 21. 3. 2013

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net, www.svmorice.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♦ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♦ NEPRODEJNE! Copyright © 2013

Abdikace papeže Benedikta XVI.

Svatý otec Benedikt XVI. oznámil 11. února, že mu z důvodu pokročilého věku již nestačí síly na náležité vykonávání petrovského úřadu a k 28. únoru 2013 se vzdává služby římského biskupa. Tato mimořádná zpráva ihned obletěla celý svět. I pro nás je výzvou k modlitbě, tak jak to ve svém prohlášení napsal náš arcibiskup Jan Graubner:

„Abdikace Svatého otce je pro nás všechny překvapením. Zároveň je to příležitost k vděčnosti za jeho skvělou službu církvi. Jeho abdikaci vidím jako projev pokory a velké důvěry vycházející ze zkušenosti, že církev vede sám Bůh. On se celý život jako teolog i pastýř snažil Bohu poctivě naslouchat. Proto dovede svůj úřad odevzdat v důvěře, že Bůh se postará, že povede i jeho nástupce. Prosím všechny věřící, aby svou vděčnost papeži Benediktovi (i za jeho návštěvu naší země) projevovali modlitbou a osobní snahou o opravdový život s Kristem. Zároveň prosím, aby se modlili za šťastnou volbu jeho nástupce.“

Kříž je pečeti tvorů a jejich znamením:
na délku i na šířku je všechno zapečetěno podle jeho vzoru.
Když ovšem pták zavře svoje křídla
a odmítne tím hluboký tvar kříže,
tehdy i vzduch odepře mu svou pomoc,
a už jej neponese,
dokud kříž perutěmi znovu nevyzná.

Efrém Syrský - Hymni de fide

Sestry a bratři v Kristu, milí farníci.

Připomínka křtu, skutky pokání, horlivější naslouchání Božímu slovu a usebranější modlitba – to jsou čtyři základní prvky doby postní.

„Ty - všemohoucí, věčný Bože - nám vždy znovu dáváš milost pokání, ty chceš, abychom se připravovali v zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních tajemství. V nich jsme dostali počátek tvého života, v nich rosteme k plnosti tvého synovství.“ (preface 1. postní)

Postní období je tedy čas, který je nám darován, abychom se obrátili ke Kristu. Máme uvažovat o tom, za jakou cenu jsme byli vykoupeni, k jakému životu jsme byli povoláni křtem. Cestou pokání máme očistit svá srdce, aby v nás znovu zazářil Kristův obraz. Boží slovo, jemuž nasloucháme, má oživit naši víru a lásku k Bohu a k bližním. Modlitba, svátost smíření a eucharistie nám umožňují zakusit hloubku a krásu synovského vztahu mezi námi a Bohem. Tak se připravujeme na slavení velikonočního tajemství, abychom znovu přijali poslání být svědky zmrtvýchvstalého Krista. A dnešní svět tolik potřebuje slyšet poselství naděje a otevřít se mu.

Svatý otec Benedikt XVI. řekl v jedné ze svých katechezí při generální audienci: *„Drazí přátelé, naše doba vyžaduje od křesťanů, aby byli uchvázeni Kristem, rostli ve víře díky důvěrnému kontaktu s Písmem svatým a svátostmi. Aby byli lidmi, kteří jsou jakoby otevřenou knihou, která podává zkušenost nového života v Duchu, přítomnost onoho Boha, který je nám oporou na cestě a otevírá nás k životu, který nebude mít konce.“*

Pán počítá s každým z nás. Kéž nepromarníme nabízený čas, ale přijmeme jej jako čas milosti a spásy.

K plnému prožívání postní doby Vám žehná

otec Josef

Aktuality – březen

17.3. – 24.3. – **Týden modliteb za mládež**

19.3. úterý – **Slavnost svatého Josefa**, snoubence Panny Marie

22.3. pátek – **Pout ke cti Panny Marie Bolestné** – „Bolestný pátek“ (viz pozvánka)

23.3. sobota – **Arcidiecézní setkání mládeže – VELEHRAD 2013**

24.3. **Květná neděle – Světový den mládeže**

– 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice

– 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana

– přineste s sebou schránky s postní almužnou

25.3. pondělí – 17.00 hod. - mše sv. u sv. Jana, následuje **křížová cesta městem**

28.3. **Zelený čtvrtek** – 18.00 hod. – mše svatá na památku Večeře Páně u sv. Mořice

– 21.00 hod. - adorace v Getsemanské zahradě u sv. Mořice

29.3. **Velký pátek** – den přísného postu (zdrženlivost od masa od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let), začíná nověna před svátkem Božího milosrdenství

– 18.00 hod. – Velkopáteční obřady u sv. Mořice

– od 20.00 hod. - stráž u Božího hrobu

– 21.00 hod. – Bolestný růženec u Božího hrobu u sv. Mořice

Jeho Eminence kardinál Tomáš Špidlík, S. J.

Poslech cizích rozhlasových stanic jako Radio Vaticana, Hlas Ameriky a pak i Svobodná Evropa pro mne byl životní nezbytností. S jejich vysíláním jsem začínal i končil den. Znal jsem zpaměti časy jednotlivých relací, jména hlasatelů i jejich hlas. S jejich pomocí jsem překonával každodenní bídu žití v komunismu. Hlas P. Tomáše Špidlíka z vatikánského radia vynikal nad jiné. Jeho hlasový projev byl vskutku originální a taková byla i jeho životní pouť vedoucí až k převzetí kardinálského klobouku z rukou Svatého otce Jana Pavla II. Stojí za to připomenout si v hrubých rysech osudy této pozoruhodné osobnosti.

Jeho Eminence kardinál Tomáš Špidlík se narodil 17.12.1919 v Boskovicih. Tam také studoval na gymnáziu. Vřelý vztah k literatuře rozvíjený za gymnaziálních studií určoval jeho další studijní směřování. Po maturitě odešel na filozofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde studoval latinu a češtinu. Po zavření vysokých škol krátce pracoval v různých dělnických profesích. Rok 1940 byl v jeho životě přelomový a zasloužil se o to tento příběh: Mladý Tomáš přijel na kole navštívit svého kamaráda, který studoval na Velehradě u Jezuitů řádová filozofická studia. Setkání bylo osudové. Spiritualita Jezuitů byla Tomášovi blízká a proto vstoupil do jejich komunity. Zůstal na Velehradě a jeho kolo také. V roce 1945 poslala provincie Jezuitů mladého bohoslovce studovat teologii do holandského Maastrichtu. Únorový převrat přiměl představené přehodnotit směřování jeho studijní dráhy. Rozhodli, aby se nevracel domů a pokračoval ve studiu v Římě. A tak na Papežském východním institutu vystudoval spiritualitu křesťanského východu. Později stanul v čele této katedry, kterou dále rozvíjel a sám se stal uznávaným znalcem křesťanského východu a také významným diplomatem na poli dialogu s východními mysliteli a církevními hodnostáři.

Uvědomil si význam rozhlasu pro pastorační práci v naší zemi, v níž komunismus znemožňoval církvi plnohodnotně vystupovat a působit. Jeho pravidelná páteční zamyšlení v Radiu Vatikán získávala velkou popularitu, již si povšimla i všudypřítomná KGB a zařadila ho na černou listinu nepřátel socialismu. V roce 2003 jej jmenoval papež Jan Pavel II. kardinálem. Jeho kardinálský erb zdobilo heslo Ex toto corde – Z celého srdce, kterým se ve svém životě důsledně řídil. Vše dělal z celého srdce. To mu otevíralo dveře na celém světě a vysvětluje jeho úspěchy při jednáních, kolikrát velmi obtížných a delikátních.

Zemřel 16. dubna 2010. Jeho přání, být pochován na Velehradě, se mu splnilo. Vrátil se na místo, kde ho Bůh v roce 1940 oslovil. Je pochován ve velehradské bazilice, v hrobce za hlavním oltářem. Sarkofág je společným dílem velehradského sochaře Otmara Olivy, architekta Paola Marcianiho a řeholního spolubratra Marka Rupníka. Svatý otec Jan Pavel II. v jedné ze svých promluv upozornil, že chce-li být církev celistvá, musí dýchat oběma plícemi. Výstižná, pozoruhodná myšlenka se záhy stala všeobecně uznávanou a citovanou. Jen potvrdovala správnost celoživotního usilování otce Špidlíka, který byl na nejvyšších církevních místech jejím realizátorem.

Ing. Miloslav Černošek

Román s detektivní zápletkou se vyznačuje neobvykle pronikavým vhledem autora do duchovního boje a důležitosti modlitby, je napínavý a člověk se těší, kdy najde chvíli, aby mohl v četbě pokračovat. Nejdříve působí jako literatura pro teenagery, starší možná budou v pokušení jej odložit jako sci-fi literaturu. Ovšem pokud je čtenář obeznán s metodami současných sekt a mezinárodní působností, jedná se zvláště o ty s napojením na astrální energie, proudy bílé magie a jejich podporu různými vědci a vysoce postavenými osobnostmi, uvědomí si, že se jedná o realitu současnosti, kdy se sci-fi stává skutkem.

Aktuálnost knihy se zřetelně projevuje ve chvíli, kdy je svět a církev otřesen abdikací papeže Benedikta XVI. Je čtivým návodem k duchovnímu boji a zároveň poselstvím o naději, protože poslední slovo má Bůh a jeho andělé, tak jak nás učí víra a Písmo.

Slova moudrých – březen

- ✓ Spása duší se uskutečňuje nejvíc na kolenou.
- ✓ Není dokonale dobrý ten, kdo nedokáže být dobrý k někomu, kdo je zlý.
- ✓ Dokonalá radost existuje výlučně v dokonalém odevzdání se Bohu i lidem, a to i v člověku nejubožejším, jak fyzicky, tak i morálně zdeformovaným.

bl. Alois Orione 12. 3.

- ✓ „Ať jsme kdekoliv, Boha máme vždycky s sebou. Přebývejme tedy v radosti.“

sv. Ludvík de Marillac 15. 3.

- ✓ Když byl někdo dříve ve tmě a náhle spatří slunce, má rázem oči plné světla a jasně vidí, co dříve neviděl; podobně je na tom ten, komu se z milosti Boží dostalo daru Ducha svatého; duše se mu naplní světlem, a povznesen nad lidské možnosti vidí, co dříve neznal.

sv. Cyril Jeruzalémský 18. 3.

- ✓ Je to velké zlodějství, když křesťané utrácí bezmyšlenkovitě peníze ve chvíli, kdy kolem nich panuje bída a nouze.
- ✓ Kde jsou ti, kteří nemají důvod dělat pokání?
- ✓ Člověk pokorný nezná žádného strachu před lidmi. Jedinou jeho starostí je, aby s ním byl spokojen Bůh.

bl. Rupert Mayer 27. 3.

- ✓ Nádheře modlitby se nenaučíme od druhého. Ona sama je učitelkou. Bůh uděluje dar modlitby tomu, kdo se modlí.

sv. Jan Klimak 30. 3.

- 30.3. **Bílá sobota** – stráž u Božího hrobu
– 7.30 hod. - denní modlitba církve u sv. Mořice (ranní chvály a četba)
– 21.00 hod. – velikonoční vigilie
- 31.3. **Neděle velikonoční – Zmrtvýchvstání Páně** – koná se sbírka na Kněžský seminář
– 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice s žehnáním pokrmů k velikonočnímu stolu
– 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana
Začátek letního času!
- 1.4. **Pondělí velikonoční** – 7.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice
– 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana
- 8.4. pondělí– **Slavnost Zvěstování Páně**

Křížové cesty v době postní

Každý pátek v 17.00 hod. v kostele sv. Mořice.

Každou neděli v 17.30 hod. v kostele sv. Jana Křtitele.

Křížové cesty v Hradisku se konají každou postní neděli ve 14.00 hod.

Změny v kalendáři:

Setkání společenství Třetího řádu sv. Františka

– třetí sobotu v měsíci ve 14.00 hod. v Centru pro rodinu.

Adorace - Kaple sv. Kříže na Koperníkově ul.

– v březnu mimořádně druhý pátek v měsíci 8.3. - 19.30 hod.

Ostatní společenství a farní aktivity jsou v obvyklých termínech, jak jsme uveřejnili v předchozích vydáních Tria.

Setkání mládeže olomoucké arcidiecéze 23. 3. 2013

„Jděte, získejte za učedníky všechny národy.“ (srov. Mt 28,19)

U příležitosti Světového dne mládeže, který stanovil blahoslavený Jan Pavel II. v roce 1985 na Květnou neděli, se i letos mladí olomoucké arcidiecéze setkají se svými biskupy **na Velehradě 23. 3. 2013**. V tomto jubilejním roce, kdy si připomínáme 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje, dostalo setkání motto: Svědkové víry.

Setkání začne pěší poutí ze Starého Města na Velehrad po cyklostezce, která nese název Velkomoravská poutní cesta. Už od vlakového nádraží budou pořadatelé od 8 hod. na začátek poutní cesty směřovat všechny účastníky setkání. Po pěší pouti, na které čeká mladé řada poutních úkolů, bude pokračovat program katechezí otce arcibiskupa, různými přednáškami, besedami a vyvrcholí mší svatou s vysláním. Podrobnější informace jsou postupně zveřejňovány na www.ado.cz/mladez.

P. Petr Bulvas, biskupský delegát pro pastorační

Drazí mladí přátelé z našich farností, přijměte výzvu Svatého otce a pozvání našeho otce arcibiskupa ke slavení Světového dne mládeže. Spěchejte na

Velehrad vytvořit s mladými z celé arcidiecéze setkání k posílení své víry, abyste tento vzácný dar mohli šířit mezi mladými s nimiž žijete. Už nyní se na setkání připravujte modlitbou.
P. Josef a P. Antonín

Modlitba

(forma pro osobní modlitbu mladých lidí a do společenství mládeže)

Ježíši,
s láskou se na nás díváš
a nabízíš nám dar Ducha Svatého.
Prosíme tě,
pomoz nám přijímat zodpovědnost za krásný dar mládí,
abychom si jej vážili a prožívali ho v radosti.
Dej nám odvahu ptát se na pravé hodnoty života
a zříkat se falešných nadějí,
abychom se uměli rozhodnout pro život podle tvé vůle.
Dej nám schopnost
ukazovat praktickými skutky lásky
na plnost života víry,
která nezapomíná na potřebné
a dokáže se dělit o bohatství duchovní i materiální.
Ať jsme v tvé církvi znamením naděje
a najdeme bohatství věčného života.
Amen.

Panno Maria, prosíme tě,
nauč nás dělat všechno, co nám tvůj Syn řekne.

Zdravas Maria....

Týden modliteb za mládež

Sestry a bratři, již tradičně jsme v týdnu před Květnou nedělí vybízení k intenzivní modlitbě za mládež. Jak řekl P. ThDr. Jan Balík, ředitel Sekce pro mládež ČBK, cíle tohoto týdne jsou tři:

- doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou, protože „bez Božího požehnání marné lidské namáhání“,
- pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společenství církve,
- vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i církev.

Při každé mši svaté v tomto týdnu chceme zvláště pamatovat na mládež. Prosím, zahrňte mladé do svých modliteb v rodinách, ve společenstvích i ve své osobní modlitbě.

P. Josef

každý měsíc tiskne, ale jen několik jedinců je ochotných se s druhými rozdělit o svou zkušenost, alespoň pár řádky sdělení, z duchovní akce, přednášky, koncertu, divadla, zájezdu, poutě apod., kterých se zúčastnili. Sv. Pavel píše „povzbuzujte jedni druhé“, nikoliv že máme jen konzumovat pro sebe. Anebo v tom horším případě ani nikam nechodit a z ničeho nemít radost.

Na vaše reakce, názory a hlavně příspěvky se těší redakce Tria.

„Hodní“ rodiče

K největším nedostatkům ve výchově dochází, je-li dítě vychováváno „hodnými“ rodiči. Jsou to ti, kteří jsou svými dětmi tak zaujatí, že se domnívají, že pro ně musí udělat všechno.

Často se mohou stát sluhý svých dětí. Ujišťují se, zda jejich potomci včas stali a pořádně se oblékli. Neustále je nabádají: „Buď hodný chlapec.“ „Zapni si bundu.“ „Nezapomeň si aktovku.“ Nic neopomenou a (proná)sledují každý krok svého dítěte. Jeho návrat ze školy jim poskytuje další možnosti se starat: „Jak ti to dnes šlo? Ukaž mi sešity.“ „Převlékni se.“ „Sněz si večeři.“ „Pospěš si, ať si jdeš včas lehnout.“

„Hodní“ rodiče to zpravidla myslí opravdu dobře. Jejich chování však zbavuje děti sebevědomí a potřebné nezávislosti. Rodiče na sebe berou zodpovědnost za všechno, co jejich děti dělají, protože jsou přesvědčeni, že chování dětí je odrazem jejich rodičovských schopností. A záleží jim na tom, jaký dojem dělají ve svém okolí. Místo toho, aby děti respektovali a nechali je prožít následky své volby, berou na sebe jejich odpovědnost a brání je před následky jejich chování. To, že udržují děti v závislosti, dává rodičům pocit vlastní důležitosti. Tím také zabraňují dítěti naučit se respektování práv vůči druhým. Dítě se v určitých mezích musí stále víc rozhodovat samo (kromě nebezpečných situací) a rodič mu musí důvěřovat, že je schopno se vlastní zkušeností poučit. Vzájemný respekt dítěte a rodiče znamená pevnost bez poručnickování. Pevnost rodiče vůči vlastním právům nemůže zbavovat dítě jeho práv. Pokud hoši chtějí hrát fotbal, mají mít ponechán tuto možnost, ovšem jinde než v obývacím pokoji, to je zase právo rodiče. (Než by se stěhovali na dvůr, klidně toho nechají). Místo, aby hledali své dcerce neustále založené věci, nechají ji, aby po nepříjemných zkušenostech sama dávala věci na tam, kam patří.

V protikladu k „hodným“ rodičům se rodiče zodpovědní starají více o vytváření pocitu zodpovědnosti u svých dětí než o pověst dobrých vychovatelů ve svém okolí. Dávají dětem možnost volby a nechají je samostatně prožít následky rozhodnutí.

Frank E. Peretti

Střetnutí (edice Křesťanský život 2012)

Kniha, která může na prvních stránkách zaskočit čtenáře lehkou nadsázkou. Vedle příběhu novináře a dalších obyvatel nevelkého městečka bude zároveň sledovat i zhmotnění světa dosud neviditelného - světa andělů a zlých duchů, kteří se chystají o toto místo bojovat. Postupně se rozvíjí obehnaný vzorec působení pokušení na lidi nechráněné modlitbou, síly žádosti ovládat, mít moc a jejího dopadu na naivní spolupracovníky, princip kumulace zla, kterému není kladen duchovní odpor. Srozumitelně popisuje osamělost a utrpení vzdorujících jednotlivců.

lidskou vlažnost odporností. Smutné na tom je, že někteří vlažní ani neví, že jsou vlažní. Jiní mají vlažnost naopak v popisu práce.

Kdo pracoval ve firmě, ve státním sektoru, komu svědomí nebo obava z propuštění nedovoluje využívat své síly jinak než ve prospěch zaměstnavatele, ví, jaký „fofr“ představuje takový pracovní den. Skutečně se osm a více hodin intenzivní práce na člověku podepíše. A často za pár tisícovek. Pak ovšem existují i poklidná místa, vícenásobně ohodnocena finančně, kde volně plyne čas ... Je to všude, kam se rozhlédneme. Ale v církvi? Udržujeme umělý klídek. Omluvíme si ho názorem, že za cenu malého zla konáme dobro. O jaké dobro se v důsledku jedná?

Po restitucích církví zřejmě zchudne a bude zrušeno mnoho míst, i těch nadbytečných a uměle udržovaných. Kdo bude mít ten rozhodný hlas, který určí potřebnost a nepotřebnost pracovníka? Často i ten, kdo dosud mlčel, anebo vůbec neviděl? Také se někteří snad už naučí i počítat a spravovat svěřené finance, jako by to byly jejich poslední vlastní. Ale problém zaměstnanosti v církvi je jen zátkou z lahve skrývajících spoustu dalších nepravostí. Je potřeba láhev vylít a naplnit nově. Jan XXIII. tomu říkal „otevřít okna a vyvětrat“. Že by po padesáti letech přece jen nastaly přípravy k úklidu? Co budou dělat ti, kteří jen tak vše pozorují a velmi se bojí jakékoliv rušivé změny? Jak budou moct instituce fungovat, když se ozve pravda nahlas a věci se pojmenují správně svým jménem? Ještě aby se tím tak neinfikovala celá společnost!

Raději spěme a tu a tam se modleme!

E.B.

Glosa

Nedávno se mihla médii vzpomínka na Jana Palacha. Jeho upálení byl zoufalý čin jak vyburcovat společnost k obnově morálních a lidských hodnot. Nežádal po dalších následování, volal po obnově lidskosti prostřednictvím světských cest a možností. Doufal, že lidská srdce ještě netvrdla a nekorala.

Před několika hodinami oznámil papež Benedikt XVI. svou rezignaci. Jak si máme vyložit tento do svědomí volající hlas? Je to nutná oběť Roku víry? Je to absence našich modliteb?

Pane, dej nám svého Ducha, abychom nepromarnili drahocenný čas, dej nám sílu zbavit se strachu vyjít ze svého bezpečí a postavit se zlu, dej nám účinnou modlitbu sjednocující Kristovu Církev v pravdě, dej nám porozumět znamení času, abychom byli Tvými připravenými služebníky. E.B.

Okénko pro rodiče

Milí čtenáři, tato stránka by měla obsahovat vaše zkušenosti, příběhy nebo nápady, možná i otázky. Dnes tu zveřejníme úryvek z knihy „STEP: Efektivní výchova krok za krokem“ (Dinkmeyer, McKay), ale sami jistě vnímáte skutečné příběhy lidí kolem sebe jako mnohem aktuálnější. Současnost a její problémy, naše reakce na ně, tvoří náš skutečný život. Zpětná vazba od vás je také ukazatelem zájmu o místní duchovní periodikum a jeho životaschopnost. Je to v roce výročí oslav našich věrozvěstů, zakladatelů písemnictví v naší zemi, i výrazem křesťanské odpovědnosti vůči sféře kultury modelující myšlení a z něj plynoucí způsob života současníků. Neměli bychom být lhostejní k tomu, co je dobré. Mnoho stovek časopisů Trio se

Pouť ke cti Panny Marie Bolestné - kostel sv. Mořice v Kroměříži

✠ PÁTEK 22. 3. 2013 ✠

Mše sv.: 6.30, 8.00, 11.00 hod.

9.30 hod.- celebruje arcibiskup Jan Graubner

13.00 hod. – křížová cesta a sv. požehnání

17.00 hod. – křížová cesta a mše sv.
(liturgie pátku po 5. neděli postní)

Svátost smíření – 7.00 – 11.00 hod.
– 16.00 – 18.00 hod.

CELOROČNÍ CYRILOMETODĚJSKÁ SOUTĚŽ

7. otázka

Kolik andělů je u hlavního vchodu do kaple sv. Cyrila a Metoděje v psychiatrické léčebně?

Centrum pro rodinu Kroměříž

www.cpr-kromeriz.cz, cpr-kromeri@seznam.cz,
tel. 736 522 814

Modlitby matek - modlíme se za své děti - společenství vždy 1. sobotu v měsíci v 15.30 hod. v Centru pro rodinu (děti si mohou hrát v herně).

Společenské setkání žen u kávy a čaje s besedou na téma inspirované knihou „Slepičí polévka pro duši“. Jste srdečně zvány ve čtvrtek 7. března v 16.30 hod. do Centra pro rodinu.

Misijní dílny „děti pomáhají dětem“

● sobota 9. 3. od 14.00 do 16.00 hod. - pečení perníčků ve farní kuchyni farnosti P. Marie

● sobota 16. 3. od 14.00 do 16.00 hod. - výroba dárkových předmětů v Centru pro rodinu

Zveme děti školního věku i menší děti s rodiči. Budeme společně vyrábět věnečky a jiné dárkové předměty s velikonoční tematikou (materiál hradí CPR). Výrobky budeme prodávat na misijním jarmarku 24.3. na Květnou neděli po ranních mších svatých u kostela sv. Mořice. Výtěžek bude zaslán na účet PMDD (Papežské misijní dílo dětí).

Rodiče, povzbudte své děti k účasti.

Podstata velikonočních svátků – středa 20. 3. od 10.00 hod. - aktivita pro maminky s dětmi na mateřské dovolené v herně Centra pro rodinu s tvořením (podle věku dětí).

Více na plakátcích.

Tvořivá šicí kavárna – kurz šití

- každé pondělí 13.30 – 15.30 hod.
- každý čtvrtek 9.30 – 11.30 hod.

Je třeba se nahlásit - tel.: 736 522 814

Okénko pro lektory

Když před 1150 lety přinášel Konstantin do našich krajín první písmena pro naše budoucí knihy, nemohl znát konkrétní rozměry vlivu gramotnosti na naše dějiny v jednotlivých staletích. Těžko by se smířoval s tím, kdyby slyšel, jak brilantně jeho národ vede mediální a kulturní protikřesťanskou válku našich současníků. Ovšem dobro, které se psaným duchovním slovem objevilo, je nezměřitelné a také stále nekončící. Psané slovo je mocné, ovšem pouze tehdy, je-li uváděno ve skutek. Zdánlivě „mrtvá“ litera ožívuje, když k ní přistoupí člověk a slovem nebo činem s ní rozezná prostor. Víme, že k tomu jsou lidé různě disponováni. Ale ani ten nejnadanější čtenář snad nepochybně nutnost být vzděláván v rétorice, tedy způsobu, jak zacházím se svým hlasem, jak jej používám pro různé způsoby přednesu. Od nepaměti bylo řečnictví jedním z hlavních předmětů ve školách, toto umění ovládali i naši dva patriarchové, a stejně tak dnes se i církev snaží alespoň minimem instrukcí přispět na pomoc zasvěceným osobám i laikům, pokud předstupují před shromáždění, aby mluvili nebo předčítali. Proto jsou také pořádány kurzy pro lektory. V každém oboru je nutností odbornost si dále udržovat, jinak nastupuje naprosto přirozené vyhasínání a pomalé upadání do pohodlnějších stereotypů, aniž by si toho dotyčný všiml. Okolí to samozřejmě registruje, a nikoliv jako pozitivní změny.

Před pár lety připravil podle knihy R. Zerfasse „Lektorendienst“ P. Ladislav Simajchl s kolektivem spolupracovníků brožurku „Patnáct pravidel pro lektory“, z níž budeme postupně zestručňené kapitoly přinášet. Autor vychází z dlouholetého pozorování předčitatelů, kteří mají často způsob projevu odposlouchaný od starších a přejatý i s chybami rušícími srozumitelnost předčítané myšlenky a soustředěný poslech. Při hlasité četbě Písma se takový projev může stát i kontraproduktivní, vždyť zde se nejedná jen o obsah, ale o porozumění duchovnímu významu textu, které lektor předává posluchačům. Farní obec tvoří jedno společenství především ve vzájemné službě. Často se anonymně schovávají v lavicích osoby se schopností danou aktivitu se snadněji naučit než jiní, které to stojí velkou námahu třeba kvůli věku, zdraví či jiné dlouhodobé indispozici. Falešná pokora není důstojnou Boží oslavou. Pravá pokora umí naopak přijat i výtku a oprávněnou kritiku a vede k úsilí o zlepšení. Stále jsme žáky v Mistrově škole, stále se učíme. Důstojné konání bohoslužeb v našich chrámech určitě stojí za to, abychom mu věnovali čas a pozornost.

1. lekce: Poslání lektora

Proč nějaká pravidla? Kopat do míče umí každý, ale stát se dobrým fotbalistou vyžaduje trochu víc. A vlastní zápas má spoustu pravidel. Přechází písmena umí taky každý. Ale čestný úkol být předčitelem Božího slova má přinášet nejen potěšení jemu samotnému, ale také prospět druhým. Lektori působili už ve starozákonních dobách, u prvotních křesťanů se tato funkce

těšila obzvláštní úctě a byla vyznamenáním pro ty, kdo se vyznačovali horlivostí a láskou v účasti na šíření Boží pravdy. Po té nadlouho nastoupila latina a až Druhý vatikánský koncil tuto službu znovu obnovil v jejím hlavním významu: vnášet poselství Boží pravdy bezprostředně do mysli věřících. Nyní je tento význam zdůrazňován a my se znovu učíme této potřebě učinit zadost. Bůh promlouvá k národu jeho jazykem, jakoby se Kristus z lásky vtěluje do rodné řeči. Lektor nepředčítá jen nějaká předepsaná slova, ale vyřizuje lidem významné Boží poselství. Hluboké obsahem, krásné formou. Lektor má tedy mít v úctě jak sdělovanou myšlenku, tak svůj rodný jazyk. Od ambonu se nemůže nést drmolání, ale zvučné, srozumitelné a působivé slovo Boží. K tomu je nutný návod a zachovávání pravidel. Určitě se nedají zvládnout všechna naráz, ale při postupném uplatňování poroste i chuť k dalším úkolům. Čest lektorské služby je nejen podnětem k osobnímu sebezdokonalování, ale především impulsem k tomu stát se novým, lepším člověkem, jak to po nás žádá Kristus a jeho apoštolové.

Spěte a modlete se ??

„Současná křesťanská společnost si libuje ve falešném pokoji“, píše Alessandro Pronzato v knize Provokující evangelia. Problémy nevnímat, neřešit, nic neměnit a udržovat klid a stabilitu. Když vidím ve svém okolí růst následky zla, které jsem měl odstranit hned zpočátku a neudělal to, přidám tu a tam na modlitbě. Ať se to, Bože, prosím, vyřeší, ať s tím někdo něco udělá.

Nikdy mi nepřišlo, že by evangelium mělo vést člověka ke zhroupenutí. Ale v církvi a jejích institucích panuje na mnoha místech takové duchovní ochrnutí, že vytváříme totéž korupční prostředí jako nevěřící svět kolem a ještě jsme schopni je nazvat skutky lásky k bližnímu. Jako bychom nebyli schopni dohlédnout následky své, doufáme, naivity. A ti okolo nás následky své pasivity a netečnosti. Nebo ješitnosti a pocitů nepostradatelnosti, kterými překrýváme komplexy osobní sféry. A tak mlčíme vůči do očí bijícím nespravedlnostem v církevních školách, charitách, farnostech, církevních institucích – přece „křesťan nesmí soudit“. Potlačíme v sobě pravdu a ospravedlníme si to čekáním na vhodnější příležitost. Mlčení těch, kteří mají promluvit, nazývané taktikou a diplomacií, vede nejdříve ke stagnaci v celém stáde. A pak k rezignaci. Samozřejmě mlčenlivé. U některých k odchodu, neboť se z pozice své funkce nechtějí dále podílet na skutecích zla.

Nedávno mě potěšila věta z životopisu svatého Metoděje, protože jsem si po odchodu z pracovního místa občas připadala jako zrádce při pohledu na zšedivělé tváře těch, kdo zůstali: *Metoděj nebyl spokojen se způsoby byzantské vlády nad Slovany, násilím a nespravedlnostmi, které se vůči nim děly, proto se rozhodl vzdát svého úřadu místodržitele (Novéna k 9. roku Desetiletí duchovní obnovy). Voják neutíká z boje, ale zvažuje síly svoje a síly nepřítele a umí se stáhnout a počkat. A připravit tak půdu pro novou strategii.*

Totíž ti, kdo se někdy ozvali s poctivým plánem situaci v dosažitelném okolí řešit a nabídlí spolupráci, byli označeni za rozvratníky a dost nevybíravými způsoby vypoklonkováni. Jejich pozice zaujali loajálnější – jak prosté, vždyť dějiny se opakují. A to opět za mrazivého mlčení těch, kteří věděli, kde je pravda. Bůh slovy apoštola Jana ve Zjevení ovšem označuje